

mange andre Ting. Jeg har set Slotsparken et Par Gange, og mig tiltaler den i høj Grad, som den er i Øjeblikket; jeg for mit Vedkommende vilde ikke i særlig Grad sætte Pris paa; at den blev et Lystanlæg som f. Eks. Østre Anlæg her i Byen. Jeg tror, det har sin Betydning, at dette Anlæg forbliver saa nogenlunde, som det har været i tidligere Tid, og for mig er det i høj Grad tiltalende, at det faar Lov til i nogen Grad at ligge hen saaledes, at man kan faa Indtryk af, hvorledes det har været i den Tid, da Slottet var til. Derom skal jeg imidlertid ikke udtale mig nærmere; men vi har jo vedtaget en Naturfredningslov, og jeg er ikke vis paa, at vi faar Lov at gøre ved denne Slotspark, hvad vi vil. Ærede Medlemmer vil vide, at de Nævn, som er nedsatte ifølge denne Lov, ogsaa har beskæftiget sig med Træfældningen i Dyrehaven, og jeg er tilbøjelig til at gaa ind paa den Tankegang, at Træfældningen i Dyrehaven maaske bør være Genstand for Overvejelse ogsaa af Folk, som sidder i disse Nævn, og det skulde ikke undre mig, om disse Nævn vilde tage Anledning til ogsaa at blande sig i dette Forhold i det Øjeblik, man vilde foretage Forandringer deroppe. Jeg vil i alt Fald blot sige dette, at jeg er villig til at forhandle om dette Forhold, og medens jeg ellers er utilbøjelig til at afhænde Statens Arealer, er Forholdet jo et helt andet, naar man kunde afhænde til en Kommune. Men jeg tør ikke love det ærede Medlem, at det kan ske saa hurtigt, at man allerede i indeværende Efteraar kan sætte Arbejdet i Gang.

Det ærede Medlem (Moesgaard-Kjeldsen) spurgte fremdeles, hvordan Sagen laa med Hensyn til Oprettelsen af et Arboret. Ærede Medlemmer vil vide, at der for indeværende Aar er bevilget 3 000 Kr. til Forarbejder i saa Henseende. De interesserede Parter afgav en Betænkning i Maj 1917, og da jeg fik denne Betænkning at se, følte jeg mig i høj Grad tiltalt af, hvad der i den var anført om Ønskeligheden af at oprette et Arboret. Jeg var straks villig til at gaa ind paa Tanken, og det, man saa først beskæftigede sig med, var at finde en Plads til Arboretet. Den Plads fandt disse Folk forholdsvis hurtigt ude i Ermelunden. Men da jeg kom ud og saa denne Plads, forekom det mig, at den ikke ret godt kunde bruges dertil, ikke fordi den ikke egnede sig dertil — tværtimod, jeg tror, den vilde egne sig fortrinligt —, men fordi den laa for nær København. Jeg tror, det vilde volde de besøgende i Dyrehaven ret betydelig Gene, og jeg tror ogsaa, der vilde blive rejst en

Modstand imod, at man indhegnede et saa stort Areal derude, hvor Folk ikke kunde faa Lov at færdes, saaledes som de nu en Gang er vant til at færdes ude i Dyrehaven. Derfor sagde jeg, at jeg ikke kunde være med til at anbefale, at den Plads blev benyttet. Imidlertid fandt man nogen Tid efter, at der var en egnet Plads oppe ved Hørsholm, saaledes som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, Folehave Skov. Jeg har ogsaa været oppe at se disse Arealer; jeg tror, de i høj Grad egner sig dertil, og haaber, at det Arbejdsudvalg, som blev nedsat den 23. Maj 1918, og som skulde komme med Forslag og Overslag angaaende dette Forhold, skal blive færdigt saa tidligt, at jeg allerede i indeværende Samling kan fremkomme med et Forslag i saa Henseende. Til den Tid bliver der jo saa Lejlighed til at beskæftige sig med hele dette Forhold.

Det samme ærede Medlem spurgte, om jeg ikke tænkte paa at ansætte Konsulenter i Udlandet for Tiden. Vi har jo saadanne Konsulenter i England og i Rusland, og Konsulenten i Rusland er ansat under Krigen. Jeg har ogsaa et Beløb til at ansætte en Konsulent i Tyskland, men var af forskellige Grunde ikke sikker paa, at det var det rette Tidspunkt til at sende en Konsulent til Tyskland. Nu mener jeg imidlertid, at Tidspunktet er dertil, og jeg har da indledet Forhandling for at faa en Mand udset til med det første at rejse ned til Tyskland eller i alt Fald at forberede sig paa at rejse derned, naar Tiden er dertil. Det ærede Medlem nævnedes, at der ogsaa kunde være Grund til at sende en Konsulent til Polen. Det er meget muligt, men vi maa dog i hvert Fald vente, indtil vi ser, hvad der bliver af Polen. Der var maaske ogsaa Grund til at sende en Konsulent til Nordamerika; det kan man jo senere tale om. Det ærede Medlem henstillede, om det ikke var hensigtsmæssigt at give den nuværende Konsulent, Nielsen, i Rusland et Par Assistentter til Hjælp, idet han mente, at Rusland var for stort til, at een Mand kunde magte det Arbejde. Det ærede Medlem mente, der var store Muligheder for Udførsel af Landbrugsprodukter af forskellig Art til Rusland, og deri er jeg ganske enig med ham. Jeg tror, der er store Muligheder for det danske Landbrug ikke alene i Rusland men ogsaa andre Steder. Hvorvidt den nuværende Konsulent skal have et Par Assistentter til Hjælp, maa der jo forhandles om med selve Konsulenten. Det var maaske heller ikke Meningen, at Ansættelsen af denne Hjælp skulde ske lige i Øjeblikket. Dernæst mente det samme ærede Med-